

تورپرستش میکنیم و از تویاری میجوئیم

ما سنگ زیرین آسیائیم

در تاریخ پیکار های سیاسی ملت ها ، در هر نقطه جهان ، که بنگریم ، از سازمانها ، گروهها و احزاب ، آنها که ریشه در خاک داشته و آرمانی بجز آبادی و آزادی آب و خاک و هم میهنانشان نداشته اند ، ممکن است در طول مبارزات خود زخمهای فراوان و زیانهای فاحش دیده باشند ، ولی در نهایت پیروزی و سربلندی نصیب آنان و مرگ و بدنامی یا گمنامی بهره ی دشمنانشان بوده است .

آنان که به نیروی اسلحه یا استعمار مردم میخوانند بر سر زمینی حکم برانند ، ممکن است چند صبحی اختیار مردم و مملکت را در دست بگیرند ولی دیری نخواهد پائید که « برمسند قدرت نشستگان » باخفت و بدنامی به زباله دان تاریخ می افتند و جز دشنام و لعنت چیزی نصیبشان نخواهد شد .

حزب ملت ایران با پیشینه بیش از نیم سده آرمانخواهی و نبرد با بیدادگری و وابستگی به بیگانگان ، همواره از آزمون سیاسی سربلند و سرفراز بیرون آمده و مشت چپاولگران و بیگانه پرستان و زور – گویان را در برابر مردم باز کرده است .

دردزای بیش از نیم سده پیکار ، اهریمن صفتان حاکم همواره کوشیده اند تا به هر بهائی که هست ما را از میدان مبارزه به در کنند .

رژیم ستمشاهی ، پس از کودتای ننگین بیست و هشتم مرداد تا بهمن پنجاه و هفت بارها و بارها رهبر آرمانخواه حزب ملت ایران ، زنده یاد داریوش فروهر را به زندان افکند و با تهدید و تطمیع از ما خواست که دست از مبارزه برداریم ، ولی طرفی نسبت و حزب ما ، در هر زمان و به هر مناسبت ، بیدادها و میهن فروشی ها را فریاد بر آورد و دست اندرکاران آن را رسوا کرد و در نهایت دیدیم که خودکامان رژیم پهلوی به چه سرانجامی رسیدند .

پس از پیروزی انقلاب بهمن پنجاه و هفت ، در حالیکه همگان گمان داشتند که دوران خودکامگی و ستمگری به سر آمده و زمان آزادی میهن و هم میهنان مان فرا رسیده است ، از راه رسیدگان و فرصت طلبان با سوء استفاده از ایمان و اعتماد مردم ، اهرم های قدرت را یکی پس از دیگری در دست گرفتند و بی باکانه بر مردم آزادیخواه تاختند و هر آوای مخالفی را در گلو خفه کردند .

هموندان حزب ملت ایران نیز از این حملات و مردم ستیزی های نصیب نماندند و از هر سو در تنگنا قرار گرفتند ، تا آنجا که حتی رهبر حزب ، زنده یاد فروهر ، را هم بدون جرم و بزه به زندان انداختند با وجود آن ، مبارزان دیرپای حزب باز هم نشان دادند که از مبارزه باز نمی ایستند و بیدادگری ها و نامردمی ها را به آوای بلند فریاد بر میدارند و نابسامانی ها و پنهان کاری های از راه رسیدگان سیاسی

را افشا میکنند. کار به جایی رسید که دست ادر کاران رژیم به فکر حذف فیزیکی رهبران این حزب آرمانخواه افتادند و چنانکه همگان میدانند، به وحشیانه ترین شکل ممکن داریوش و پروانه فروهر را دشنه آجین کردند و گمان بردند که دیگر آوایی از این سو بر نخواهد آمد (بر نیاید ز کشتگان آواز!!!) ولی خیلی زود پی به اشتباه خود بردند. شرکت انبوه مردم آرمان پرست در مراسم خاک سپاری و یاد-بود آن شهیدان راه آزادی، برایشان دور از انتظار بود و با توجه به فشار مردم آزادیخواه میهن، ناچار شدند اعتراف کنند که عوامل خودشان مرتکب این جنایت دهشتناک شده اند.

کوشندگان حزب ملت ایران و همزمان شهید فروهر، دست از مبارزه برنداشتند و راه آن قهرمانان آزادی را که همان راه مصدق بزرگ است ادامه دادند.

در ماجرای هجده تیرماه هفتاد و هشت و حمله وحشیانه به خوابگاه دانشجویان، هموندان حزب ملت ایران بیاری دانشجویان مظلوم شتافتند و بدنبال آن تندی چند از کاربدستان حزب به زندان افکنده شدند و حتی مهران میر عبدالباقی دانشجوی مبارز و عضو سازمان جوانان حزب را به سبب آنکه حاضر نشد به گناه ناکرده اعتراف کند برای مدتی طولانی در زندان نگهداشتند.

یکم آذرماه هشتاد و یک، برگزاری سالگرد شهادت داریوش و پروانه فروهر و شرکت چشمگیر مردم ایران بویژه دانشجویان آزادیخواه در این مراسم بار دیگر خشم قدرتمداران را برانگیخت و علاوه بر هجوم وحشیانه چماقداران و لباس شخصی ها به مردم بی سلاح و ضرب و شتم آنان، تصمیم به سخت گیری بیشتر نسبت به حزب و کاربدستان آن گرفتند. آنان حتی اجازه استفاده از خانه آزادی (شهادت - گاه شادروانان فروهر) را نمیدهند، به راههای گوناگون کار بدستان حزبی را تهدید میکنند و هرگونه فعالیت حزبی را بشدت سرکوب مینمایند.

در روز خبرنگار (هفدهم مرداد) مهرداد سید عسکری و ماهیار اصلانی، دو تن از جوانان وابسته به این حزب را به گناه پخش بیانیه حزب ملت ایران بمناسبت این روز، وسیله نیروی انتظامی بازداشت کردند و خانه آنها را مورد تفتیش قرار دادند و بسیاری از وسایل کار آن دو را با خود بردند!!! این نامردمی ها و نابخردی ها از سوی کسانی سر میزند که در دیدگاه مردم آزاده ایران جایی ندارند و تنها به زور اسلحه و فشار خود را سرپا نگهداشته اند.

حزب ملت ایران این نابسامانی ها و فشارها را مثل همیشه از سر میگذراند و چون کوهی مقاوم در راستای آزادی و ناوابستگی مردم و میهن اهورائی مان ایستادگی خواهد کرد. ما همواره در طول مبارزات میهنی «سنگ زیرین آسیا» بوده ایم و در آینده نیز خواهیم بود. تا رسیدن به آرمان خود که همان آرمان مصدق ها و فروهر هاست دست از مبارزه نخواهیم شست. و در این راه برای رویارویی با هر مشکلی با تمام جان آماده ایم. تنها تکیه گاه ما لطف یزدان پاک و همراهی و پشتیبانی ملت گران - قدر ایران است.

ما زنده از آنیم که آرام نداریم

موجیم که آسودگی ما عدم ماست

با درود به روان پاک داریوش و پروانه فروهر شهدای راه آزادی ایران

یکم شهریورماه یکهزار و سیصد و هشتادخورشیدی

حزب ملت ایران